

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **I. A.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2019, čj. OAM-1001/ZA-ZA11-K02-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2019, čj. 16 Az 18/2019-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, který je státním příslušníkem Moldavské republiky, přicestoval na území České republiky dne 21. 12. 2017. Dne 8. 11. 2018 byl zadržen hlídkou policie, která zjistila, že žalobce pobývá na území ČR neoprávněně. Žalobce policistům sdělil, že mu nejsou známy žádné překážky vycestování do země původu, že se má kam vrátit a že v ČR chtěl jen vydělat peníze. Poté policie rozhodla o žalobcově správním vyhoštění. Dne 23. 11. 2018 žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany. Při pohovoru tvrdil, že do České republiky přicestoval proto, aby mohl pracovat a vydělat peníze, v Moldavsku práce není. Do Moldavska se žalobce vrátit nechtěl, protože slyšel, že všichni mladí a zdraví muži mohou být povoláni do armády, aby se zapojili do válečného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou. Toho se žalobce obával, protože nechtěl zemřít. Žalovaný neshledal v žalobcových tvrzeních důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Proto (i s ohledem na shromážděné informace o žalobcově zemi původu) žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. V ní namítal, že se bojí návratu do vlasti, protože v Moldavské republice panuje katastrofální ekonomická situace, přibývá vražd a není tam bezpečno. Země je podle žalobce na pokraji občanské války mezi proruskými smýšlejícími občany (v čele s vládou a prezidentem) a prozápadními aktivisty. Žalobce by byl po návratu perzekvován kvůli svému protiruskému smýšlení. Městský soud tyto námitky považoval za účelové, protože je žalobce vznesl až v řízení před soudem. Žalovaný podle soudu nijak nepochybil, soud proto žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu: soud se totiž nevypořádal s žalobními námitkami, které dokládaly, že stěžovatel splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v reakci na kasační stížnost uvedl, že souhlasí se závěry městského soudu.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] NSS úvodem konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezduvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná. Stěžovatel pouze rekapituluje žalobní námitky a opakuje důvody, pro něž mu měla být udělena mezinárodní ochrana.

[7] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu by sama o sobě zakládala přijatelnost kasační stížnosti a postačovala by k jeho zrušení. Proto NSS tuto námitku předběžně posoudil a zkoumal, zda je z napadeného rozsudku patrná reakce městského soudu na všechna žalobní tvrzení. Městský soud se s žalobními námitkami, které byly formulovány poměrně stručně a obecně, vypořádal dostatečně srozumitelně a komplexně. Z odůvodnění rozsudku je navíc zřejmé, proč městský soud žalobě nevyhověl a že žádnou podstatnou skutečnost neopomněl posoudit.

[8] Dále NSS po seznámení s obsahem správního spisu a soudního spisu konstatuje, že neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Městský soud při posouzení věci vycházel z judikatury NSS, podle které není povinností žadatele o mezinárodní ochranu prokazovat své pronásledování jinak než vlastní věrohodnou výpovědí (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, čj. 6 Azs 235/2004-57). Žalobce však v řízení o udělení mezinárodní ochrany vůbec netvrdil skutečnosti uvedené v žalobě. Ta tvrzení, která stěžovatel v pohovoru uvedl, přitom žalovaný řádně posoudil. Navíc žalovaný shromáždil informace, podle kterých nehrozí protirusky smýšlejícím občanům Moldavské republiky pronásledování. Informace o zemi stěžovatelova původu, z nichž žalovaný vycházel, splňují požadavky vymezené v rozsudku NSS ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS. Informace jsou 1) podstatné (týkají se bezpečnosti a dodržování lidských práv v Moldavské republice), 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a ověřené z různých zdrojů (zprávy z různých zdrojů z průběhu roku 2017 a 2018) a 4) transparentní a vyhledatelné. Při svém postupu tak žalovaný nijak nepochybil. Důvodem udělení mezinárodní ochrany totiž nemůže být ani špatná ekonomická situace, ani pouhá nespokojenost se stavem dodržování lidských práv, kterou navíc stěžovatel v zemi původu nijak neprojevil (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2003, čj. 7 Azs 13/2003-40).

[9] NSS souhlasí s městským soudem, že stěžovatelův postup působí účelově a směřuje toliko k tomu, aby stěžovatel získal titul k pobytu na území České republiky. Stěžovatel totiž požádal o udělení mezinárodní ochrany až poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. Žádost o udělení mezinárodní ochrany však neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60, nebo ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004-94). NSS navíc nepřehlédl, že žaloba i kasační stížnost obsahuje téměř totožné námitky jako v jiných věcech, v nichž žadatele o mezinárodní ochranu zastupoval stěžovatelův zástupce. To jen dále oslabuje autentičnost stěžovatelova příběhu prezentovaného v řízení před soudem.

[10] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl

pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu